

[Arbejdsministeren]

meget væsentligt – mange af de elementer, som er indgået i lovforslaget, og nu er vi altså også blevet enige om efterlønnen. Dér, hvor vejene skilles, er om de to ændringsforslag, om udgangspunktet for satsen skal være 90 pct. eller 85 pct., men ellers synes jeg også, at vi er nået et godt stykke på vej i behandlingen af dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges med 84 stemmer mod 72; 1 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 67 stemte for, 91 imod.

Ændringsforslag nr. 2 og 5 betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 3.

Ændringsforslag nr. 4
vedtoges med 84 stemmer mod 74.

Ændringsforslag nr. 6–8
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 9
forkastedes, idet 34 stemte for, 67 imod; 57 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 10
forkastedes, idet 72 stemte for, 94 imod.

Ændringsforslag nr. 11
forkastedes, idet 81 stemte for, 93 imod.

Ændringsforslag nr. 12
forkastedes, idet 15 stemte for, 145 imod.

Ændringsforslag nr. 13
forkastedes, idet 24 stemte for, 136 imod.

§ 1 med de foretagne ændringer
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 17
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 14 om en ny affattelse af § 2

vedtoges med 74 stemmer mod 19; 58 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 15–16 betragtedes som bortfaldet efter vedtagelsen af ændringsforslag nr. 14.

§ 2 i den nye affattelse
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 21
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 18 om en ny affattelse af § 3
vedtoges med 144 stemmer mod 15.

Ændringsforslag nr. 19, 20 og 22 betragtedes som
bortfaldet efter vedtagelsen af ændringsforslag nr. 18.

§ 3 i den nye affattelse
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 12:

Forslag til lov om begrænsning af udbytter, tantieme og vederlag m.v.

(Fremsat 5/10 82. Første behandling 8/10 82. Betænkning 12/10 82).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 7–8 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 13:

Forslag til lov om stop for avancer m.v.

(Fremsat 5/10 82. Første behandling 8/10 82. Betænkning 12/10 82).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

8) *Anden behandling af lovforslag nr. L 14:*

Forslag til lov om ændring af lov om priser og avancer.

(Fremsat 5/10 82. Første behandling 8/10 82. Betænkning 12/10 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Man siger ude i byen i disse uger, at nogle politikere på Christiansborg skifter mening, som vinden blæser. Socialdemokratiets holdning til disse tre lovforslag: avancestop, udbytte- og tantiemebegrænsning m.v., har ikke ændret sig under udvalgsbehandlingen.

Socialdemokratiet finder fortsat, at der langtfra er tale om en afbalanceret indkomspolitik i disse tre lovforslag. Regeringen har ikke villet ændre noget på den udtalte skævhed, der ligger i forslagene. Jeg tænker ikke mindst på disse såkaldte erhvervsloves varighed. Den maksimale tid, loven skal gælde, er ca. 5 måneder. Ses det i forhold til det voldsomme indgreb over for lønmodtagerne, der griber ind både i den eksisterende overenskomst og i den kommende, varer indgrebet ca. 2 år og 5 måneder, selv efter afstemningerne i dag. Vi mener, at disse love giver lønmodtagerne et meget begrænset værn. Den almindelige borger rammes flere gange, dels på grund af den mangelfulde avancelov, dels gennem indgreb i lønninger og dels ved de asociale indgreb, regeringen i øvrigt har foreslået.

Når så endvidere administrationen af den permanente pris- og monopollov i nogen grad må vige, fordi regeringen ikke vil øge antallet af medarbejdere i monopoltilsynet i denne periode, så er bægeret ved at være fuldt. Der er jo arbejdsløse folk nok desværre. Vi har under et samråd med industriministeren forstået, at han ikke ser det, at nogle kontrolfunktioner og stikprøver skal udsky-

des i denne periode, som noget problem. Forbrugeren i Danmark bliver ringere stillet, hvis disse love vedtages.

Hvad angår de enkelte ændringsforslag, har vi vurderet hvert enkelt og vil som hovedregel være med til at skabe en bedre balance i byrdefordelingen. Derfor stemmer vi for de to ændringsforslag til § 1. Det ene fjerner muligheden for at vælge, at udbytter og tantiemer kan forhøjes til 5 pct. af egenkapitalen, og det andet, at selskabskapitalen ikke i begrænsningsperioden må udvides ved udstedelse af fondsaktier. Derimod kan vi ikke stemme for forslag 3, fordi vi mener, der bør være en mulighed for nye selskaber uden sammenligningsår for at udbetale udbytte.

Til lovforslag nr. L 13, om stop for avancer m.v., vil vi undlade at stemme til ændringsforslag nr. 1, idet vi ikke mener, det får nogen praktisk betydning. Vi vil stemme for ændringsforslag nr. 2, idet vi finder det rimeligt, at forbrugerne får gavn af halvdelen af den rationaliseringsgevinst, der eventuelt er opnået.

Til ændringsforslagene nr. 3 og 4 til § 1 stillet af industriministeren vil vi undlade at stemme. Forslagene er alene fremsat for at præcisere lovteksten. Ændringsforslag nr. 5 om, at offentlige og koncessionerede virksomheders salg af varer og levering af transport- og tjenesteydelser ikke skal omfattes af loven, finder vi egentlig ikke rimeligt, men ønsker ikke at tage medansvar herfor, men da budgettet allerede er udarbejdet, vil vi ikke forhindre det, men undlade at stemme. Samme holdning har vi til ændringsforslag nr. 6.

Da vi ikke ønsker at fjerne muligheden for at anvende den disproportionelle kalkulationsmetode, kan vi ikke stemme for ændringsforslag nr. 7, der fjerner denne.

Ændringsforslag nr. 8 er et konsekvensforslag til industriministerens forslag. Ligesom til andre af industriministeren stillede ændringsforslag vil vi undlade at stemme.

Ændringsforslag nr. 9 forlænger lovens gyldighed til den samme som indgrebene over for lønmodtagerne. Det mener vi kan være rigtigt af hensyn til balancen i lovforslagene. Vi skal dog ikke undlade at sige, at der vedrørende avancestoploven af ca. 2½ års varighed kan være behov for ændringer undervejs.

[Tove Lindbo Larsen]

Vi agter at stemme for ændringsforslag nr. 9 og nr. 10.

Vi har efter vores skøn ved denne afstemningsangivelse medvirket til at rette nogle af skævhederne op, men da forslagene ikke skaber en afbalanceret indkomspolitik, kan vi ikke medvirke til lovens gennemførelse og vil undlade at stemme ved tredje behandling.

Collet (KF):

Disse tre lovforslag er et led i det lovkompleks, som bl. a. tilsigter at forbedre erhvervslivets konkurrenceevne. Fra erhvervslivets side kan de tre lovforslag isoleret set måske betragtes som mindre hensigtsmæssige. Men der er grund til fra det konservative folkepartis side at gøre opmærksom på de positive virkninger, regeringens løndæmpende lovforslag får for erhvervslivet. Disse vil direkte forbedre erhvervslivets konkurrenceevne, og indirekte vil de medvirke til, at vi får et stærkt nødvendigt rentefald. Begge disse forhold vil øge erhvervslivets rentabilitet og beskæftigelse.

I udvalgsarbejdet har der været tale om en mangelfuld avancelov. Det er synspunkter, som fru Tove Lindbo Larsen også har fremført her for et øjeblik siden. Der er i denne forbindelse grund til at gøre opmærksom på, at erhvervslivets forskellige organisationer, der dels har tilsendt erhvervsudvalget skrivelser, dels er mødt op i deputation, på mange punkter har fundet, at dette forslag, i hvert fald set fra fru Tove Lindbo Larsens side, virker effektivt.

Fru Tove Lindbo Larsen gjorde også opmærksom på, at monopoltilsynet ikke ville kunne udføre sine opgaver. I den anledning er der grund til at gøre opmærksom på de besvarelser, som industriministeren har givet af udvalgsspørgsmål nr. 9 og i sin besvarelse af samrådsspørgsmål nr. D.

Endvidere er der grund til at gøre opmærksom på, at monopoltilsynet for ikke så forfærdelig lang tid siden har fået et ret betydeligt antal nye medarbejdere.

Angående fondsaktier fremførte fru Tove Lindbo Larsen det interessante synspunkt, at der her var en mulighed for omgåelse. Jeg synes nok, at der er grund til at gøre opmærksom på, at den forhenværende industriminister netop anviste fondsaktier som vejen til kapitalforhøjelse i forbindelse med aktie-

udvidelser og anpartsudvidelser i forbindelse med den nye aktie- og anpartslov, og at han mente, at fondsaktier var nødvendige for, at man kunne udvide kapitalen.

Jeg føler i øvrigt trang til at knytte en særlig bemærkning til ændringsforslag nr. 3 til L 12, fremsat af SF. Gennemføres dette ændringsforslag, som det står, vil det direkte medføre, at det vil være umuligt at finde bestyrelser til nydannede selskaber, idet dette ændringsforslag direkte siger, at det ikke vil være muligt at give nyvalgte bestyrelser i nyoprettede selskaber en løn. Selskabet vil således ikke kunne komme op at stå, det vil være umuligt at lave nye erhvervsvirksomheder, og det vil i hvert fald ikke virke gavnligt ind på beskæftigelsen.

Afslutningsvis skal jeg lige for god ordens skyld sige, at vi kan stemme for de af ministeren fremsatte ændringsforslag.

Arne Christiansen (V):

Disse tre stopforslag har haft en forholdsvis fredelig gang igennem udvalget. Jeg synes, det er værd at notere, at vi kun har modtaget 2 deputationer. Så vidt jeg erindrer gennem adskillige år herinde, har deputationerne tidligere stået i kø, når vi har haft stoplove til udvalgsbehandling. Jeg tager det som udtryk for erhvervslivets forståelse for de indgreb, som er nødvendige. Der er ingen grund til at gentage, hvad der blev sagt ved førstebehandlingen. Man kan jo sige, at det eneste, socialdemokratiet stort set har kunnet gøre en del ud af – og hvad den socialdemokratiske ordfører også var inde på her i dag – er prioriteringen af opgaverne i monopoltilsynet.

Jeg deler industriministerens opfattelse af, at forbrugerne i Danmark ikke bliver ringere stillet, fordi en del af arbejdskraften for nogle måneder må påtage sig andet og nødvendigt arbejde, der flyder af det samlede lovkompleks, som nu er til behandling.

Jeg har også noteret mig og kan tilslutte mig industriministerens ændringsforslag, der tager hensyn til de allerede lagte budgetter i kommunerne, og kan i øvrigt anbefale at stemme for ministerens ændringsforslag og at stemme imod de øvrige ændringsforslag.

Rahbæk Møller (SF):

[Rahbæk Møller]

Angående L 12 har det under udvalgsarbejdet vist sig, at lovforslaget er endnu mere tomt, end vi troede. Det har en karakter nu, så det faktisk ingen praktiske virkninger har. Jeg må sige, at jeg anser det for en fornærmelse, at regeringen udsætter folketinget for et forslag, som det er totalt ligeegyldigt om man vedtager eller forkaster.

Det, der navnlig gør det tomt, er den såkaldte fem pct.s regel. Vi har fået dokumenteret i udvalget, at hvis lovforslaget i denne form havde været gældende i 1979, havde det medført, at udbytterne lovligt kunne forhøjes med over 30 pct. Det er formodentlig langt over, hvad virksomhederne ville foretage sig uden loven.

Desværre har vi ikke været i stand til at få senere tal, men der er vel ingen grund til at tro, at disse forhold har ændret sig væsentligt siden 1979, så vi må gå ud fra, at det stadig væk vil være tilfældet, altså at der overhovedet ingen reel begrænsning ligger i denne postulerede udbyttebegrænsning.

Vi har derfor stillet ændringsforslag om, at fem pct.s reglen udgår. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at dette ikke forhindrer, at nystartede virksomheder eller andre virksomheder, der virkelig har et reelt behov for at forhøje udbyttet, ikke kan gøre det, fordi vi jo stadig væk har seks pct.s reglen.

Vi har desuden stillet to andre ændringsforslag, nemlig et forbud mod at udstede friaktier og et forslag om at fjerne tilladelsen til at forhøje bestyrelseshonorarer med 10.000 kr. Den konservative ordfører vendte sig stærkt mod det sidste, idet han hævdede, at det derved ville være umuligt for nystartede virksomheder overhovedet at få bestyrelsesmedlemmer. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at vi under udvalgsarbejdet har fået oplyst, at denne tilladelse til at forhøje bestyrelseshonorarer med 10.000 kr. er helt generel. Det omfatter ikke kun nystartede virksomheder. Samtlige honorarer i Danmark kan forhøjes. Vi har intet imod, hvis de konservative vil stemme for vores forslag, at komme med en ny ændring mellem anden- og tredjebehandlingen, der gør det muligt for nystartede virksomheder, der måtte være i klemme, at forhøje honorarer, men den helt generelle adgang til at forhøje samtlige honorarer med 10.000 kr., samtidig med at man prøver at pålægge lønmodtagerne store byrder, kan der ikke være nogen rimelighed i.

Vi vil anbefale alle tre ændringsforslag til folketingets vedtagelse. Det vil ikke gøre loven til en særlig effektiv lov alligevel, idet der jo trods alt kun er tale om en udskydelse, men det vil dog give en vis mening i galskaben.

Til L 13 har vi også stillet en lang række ændringsforslag for at lukke nogle af de mest oplagte huller i loven, som vi også skal anbefale til folketingets vedtagelse.

Industriministerens forslag vil vi stemme imod. Ændringsforslaget om, at loven om avancestop ikke skal omfatte offentlige og koncessionerede virksomheder, kan vi naturligvis ikke støtte. De offentlige priser spiller en stor rolle, ikke kun for erhvervsvirksomhederne, som der står i lovforslagets bemærkninger, men også for almindelige lønmodtagere.

Det andet om forbuddet mod at indregne lønstigninger i priserne – vi vil ikke afvise, at det i visse sammenhænge kunne være en fornuftig foranstaltning – kan vi i denne sammenhæng ikke støtte. Så vi stemmer imod industriministerens ændringsforslag.

Askjær Jørgensen (FP):

Vi har meddelt i betænkningen, at vores stilling til de tre lovforslag er afhængig af, hvad der opnås vedrørende andre ting, der er til behandling i folketinget. Vi har ikke kunnet finde nogle betækningsbidrag eller noget som helst andet, der dokumenterer eller sikrer, at vi får nogen af de skattelettelser, vi har efterlyst. Vi må altså betragte situationen som uafklaret, og så længe situationen er uafklaret, kan man naturligvis ikke tage stilling. Derfor skal jeg bede om, at alle tre lovforslag bliver henvist til fornyet udvalgsbehandling i erhvervsudvalget.

Jeg skal bekræfte hr. Arne Christiansens udtalelse om, at lovforslagene ikke havde mødt megen modstand fra erhvervslivet. Det er rigtigt. Erhvervslivet har holdt en meget lav profil, idet man ikke hverken på den ene eller anden måde markant har sagt, at det var noget forfærdeligt noget. Det bekræfter det, jeg sagde ved førstebehandlingen, at man i udformningen af disse lovforslag har haft en heldig hånd i industriministeriet.

SF forsøger nu at skærpe lovene. Det kan vi ikke støtte. Derfor stemmer vi imod samtlige ændringsforslag, der er stillet af SF. Vi

[Askjær Jørgensen]

synes, det er godt, at industriministeren har sikret, at vi ikke via disse love kommer til at slå noget i stykker ude i kommunerne, og vi kan stemme for samtlige de ændringsforslag, der er tiltrådt af regeringspartierne, hr. Barsøe-Carnfeldt og det radikale venstre, således at der dermed bliver flertal for disse ændringer.

Der er ingen grund til at træde nærmere i det politiske om disse tre lovforslag, for som sagt, det afhænger helt af den overordnede politiske situation.

Jeg er glad for, at jeg har fået oplyst, at regeringen arbejder intenst med at få denne sag afklaret, så vi kan nå noget positivt for Danmark og dets borgere, herunder først og fremmest for erhvervslivet. Så snart vi ser nogle ting sikret, sådan at vi får opfyldt det, vi er blevet lovet, vil der komme en masse positive meldinger fra fremskridtspartiets side. Det ligger helt sikkert.

Hahn (CD):

Jeg kan referere til, hvad jeg sagde ved første behandling, at mit parti ikke er tilhænger af indgreb, men i den nuværende politiske situation ser vi det som nødvendigt, at man ved disse lovforslag stillet af industriministeren gavner det private erhvervsliv. Vi ser også deri, at disse indgreb kun gælder en begrænset periode.

Det har været nævnt, at man ikke havde mandskab til kontrol, men som vi har hørt fra industriministeren, er der ansat tilstrækkeligt mandskab. Man har ikke anmodet om yderligere ansættelser, så vi tilslutter os de udtalelser, industriministeren er kommet med, om, at der er mandskab nok til kontrol i den periode, hvor indgrebene gælder.

Jeg skal her til slut på mit partis vegne anbefale vedtagelse af industriministerens ændringsforslag, og vi går imod de ændringsforslag, der er kommet fra anden side.

Janne Normann (RV):

Heller ikke det radikale venstre har ændret holdning til lovforslagene siden første behandling, hvor vi påpegede nogle ønskelige forbedringer. De er efter vores opfattelse blevet indført under udvalgsarbejdet, bl.a. tænker jeg også på en ting, ingen af os var opmærksomme på ved førstebehandlingen, nemlig at de offentlige virksomheder skulle

ud af billedet. Det er de kommet, og andet ville ikke have været til at leve med for kommunerne. Vi kan stemme for ministerens ændringsforslag, men ikke for nogen af de af SF stillede ændringsforslag. Der er i de tre lovforslag kommet en god helhed, de er til at leve med for erhvervslivet, og de giver en sikkerhed for forbrugerne imod urimelige prisstigninger, så vi kan stemme for lovforslagene ved tredje behandling.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil godt gentage, hvad VS sagde under førstebehandlingen, at disse tre forslag til begrænsning af udbytte og avancer er rene paradeforslag, der ikke på nogen som helst måde begrænser udbytter eller avancer. For at nævne et par eksempler: L 14, der påstås at handle om begrænsning af pengeinstitutternes avancer, gælder ikke for indtjening på obligationer, aktier og andre værdipapirer. Så vidt jeg kan se, gælder det heller ikke banker og investeringsselskaber, til trods for at det netop er på disse områder, og ikke på de områder, loven handler om, pengeinstitutterne henter deres store avancer.

Et andet eksempel er L 13 om virksomhedernes avancer. Her er stort set tale om én stor undtagelsesbestemmelse, som oven i købet præmierer de virksomheder, der rationaliserer, med de følger, dette generelt har for nedlæggelse af arbejdspladser. Sådan kunne der nævnes en lang række andre eksempler på undtagelsesbestemmelserne og på den uendelige række af huller, der er i denne lovgivning. Det er desuden værd at bemærke, at de tre forslag skal administreres af tilsynsmyndighederne, uden at der afsættes flere ressourcer til arbejdet.

Man skal just ikke være vismand for at se, at resultatet bliver, at de tre lovforslag ikke begrænser udbytterne og avancerne, ikke får nogen betydning for lønarbejderne, men højest udskyder avancerne et par måneder, og at monopoltilsynet til gengæld får dårligere muligheder for at varetage det sædvanlige arbejde.

SF har stillet en række ændringsforslag i et forsøg på at lukke nogle af hullerne. De tre ændringsforslag, der er stillet til L 12 om tantiemer, kan vi støtte.

Til L 13 har SF stillet et ændringsforslag om, at dyrere emballage, der fortrinsvis er

[Anne Grete Holmsgård]

begrundet af reklamemæssige hensyn, ikke skal kunne indregnes. Det kan vi ikke støtte, fordi vi overhovedet ikke tror på, at det får nogen som helst betydning. Hvordan i alverden skal man overhovedet kontrollere det?

SF har desuden stillet et forslag om, at halvdelen af rationaliseringsgevinsterne ikke kan indregnes i avancerne. Hvis formålet med ændringsforslagene rent faktisk er at stoppe hullerne, forstår vi ikke, hvorfor man overhovedet skal kunne indregne rationaliseringsgevinst, slet ikke når man ved, at den rationaliseringsgevinst generelt set går ud over arbejdspladserne på den måde, at der bliver færre af dem.

Vi kan støtte ændringsforslag nr. 7, der fjerner muligheden for at rokere med avancer mellem forskellige varegrupper. De øvrige ændringsforslag kan vi ikke støtte, og det gælder også de af ministeren fremsatte, som vi vil undlade at stemme til.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det foreliggende lovforslag og vil stemme for de af ministeren fremsatte ændringsforslag.

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil stille et ganske enkelt spørgsmål til industriministeren. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at en række store boligselskaber i disse tider står med nogle meget alvorlige økonomiske vanskeligheder, og at det kan være en overlevelsesbetingelse for en række af dem, at de er i stand til at forhøje deres administrationshonorarer. Jeg vil gerne spørge, om ikke lovforslag L 13s bestemmelser forhindrer en sådan forhøjelse af boligselskabernes administrationshonorarer.

Industriministeren (Stetter):

Der er ingen begrundelse for at gentage debatten fra førstebehandlingen af de forslag, som vi nu har til anden behandling. Jeg skal derfor begrænse mig til at fremsætte enkelte kommentarer til de af hr. Gade og hr. Rahbæk Møller fremsatte ændringsforslag.

Først vedrørende lovforslag nr. L 12 om begrænsning af udbytter, tantiemer og vederlag. Ændringsforslag nr. 1 til udbyttebegrænsningsloven er led i de indkomstopolitiske foranstaltninger, og forslaget om grænsen med 5 pct. af egenkapitalen blev første gang

gennemført i 1971. Siden er renten som bekendt steget markant. Ved gennemførelsen af 71-loven var Nationalbankens diskonto 8 pct. mod nu 11 pct. Med den nugældende obligationsrente på over 20 kan en tilladt forrentning af egenkapitalen i virksomhederne på uændret 5 pct. kun betegnes som meget moderat. De udregninger, vi har foretaget i udvalget, viser, at man i virksomhederne som gennemsnit ikke tillader sig at deklarere udbytter på 5 pct. af egenkapitalen. Det er tænkeligt, at den økonomiske afmatning i sig selv fører til, at virksomhederne i de kommende år ikke ser sig i stand til at forhøje udbyttet, og i det omfang dette er tilfældet, er loven jo helt overflødig, men indeholder dog rimelige begrænsninger for undtagelses-tilfældene.

Vedrørende ændringsforslag nr. 2 er der rejst kritik af, at lovforslaget ikke indeholder forbud mod udstedelse af fondsaktier, og forslagsstillerne vil huske, at forklaringen er, at fondsaktier ikke er udbytte, der går ud af selskabet, men binding af reserver, der omdannes til selskabskapital. Der er her tale om en udvikling, som ikke bør hæmmes; udbyttebeløbet må ikke forhøjes, selv om man udvider selskabskapitalen.

Vedrørende ændringsforslag nr. 3 vil jeg sige, at af praktiske grunde var der allerede i den første begrænsningslov af 1940 fastsat et vederlagsbeløb, som kunne udbetales til bestyrelsesmedlemmer uden hensyn til begrænsningsreglerne, og på baggrund af den udvikling, der har fundet sted senere, er en forhøjelse til 10.000 kr. helt naturlig. Jeg må her minde om, at konjunkturerne har øget arbejdsbyrden for bestyrelsesmedlemmerne, de handler under ansvar, og ansvaret for bestyrelsesmedlemmer er jo blevet skærpet. Der kommer ikke nogen stor timeløn ud af denne begrænsningsregel.

På hr. Pelle Voigts spørgsmål må jeg svara, at det er en begrænsning af udbytter, tantiemer og vederlag m.v., og med det, som blev fremført fra hr. Pelle Voigts side, må jeg sige, at det også må omfatte vederlag i boligselskabers bestyrelser.

Jeg kommer nu til lovforslag nr. 13, hvortil der er stillet 5 ændringsforslag af SF, men da forslagsstillerne ikke selv gjorde mange bemærkninger til disse forslag, skal jeg begrænse mig til at anbefale at stemme imod de 5 af SF stillede ændringsforslag og at

[Industriministeren]

stemme for de af mig på regeringens vegne stillede ændringsforslag.

Pelle Voigt (SF):

Jeg er bange for, at industriministeren misforstod mit spørgsmål. Jeg spurgte ikke om bestyrelshonorarer i de almennyttige boligselskaber, men om den her foreslåede lovgivning gør det umuligt for de almennyttige boligselskaber at forhøje deres administrationshonorar.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om begrænsning af udbytter, tantieme og vederlag m.v. (Lovforslag nr. L 12).

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 77 stemte for, 82 imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 77 stemte for, 82 imod.

§§ 1-3
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 19 stemte for, 140 imod.

§§ 4-11
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om stop for avancer m.v. (Lovforslag nr. L 13).

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 14 stemte for, 82 imod; 63 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 72 stemte for, 82 imod; 5 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges med 82 stemmer mod 14; 63 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4
vedtoges uden afstemning.

§ 1, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 2, § 2 i den nye affattelse, § 3, ændringsforslag nr. 6 og § 4, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7
forkastedes, idet 19 stemte for, 140 imod.

§§ 5-9, ændringsforslag nr. 8, § 10, således ændret, og § 11
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 9
forkastedes, idet 72 stemte for, 82 imod; 5 stemte hverken for eller imod.

§ 12
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 om, at § 13 udgår, betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 9.

§§ 13 og 14
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik endelig til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om priser og avancer. (Lovforslag nr. L 14).

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Karensdag, forlængelse af arbejdsgiverperioden, nedsættelse af dækningsprocent og maksimumsbeløb, varighedsbegrænsning m. v).

(Fremsat 5/10 82. Første behandling 8/10 82. Betænkning 13/10 82).

Der var stillet 22 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den følgende på dagsordenen opførte sag, nemlig:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 5:

Forslag til lov om begrænsning af løn under sygdom.

(Fremsat 5/10 82. Første behandling 8/10 82. Betænkning 13/10 82).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Mette Groes (S):

Jeg vil godt sige i forbindelse med denne andenbehandling af L 4, at vi naturligvis i den socialdemokratiske gruppe er fuldkommen klar over, at det ikke står alt for godt til med landets økonomi. Vi er også parat til at vedkende os de spareplaner, vi selv lagde frem, men vi har den væsentlige anke mod regeringen, at den er gået for vidt, især over for børnefamilierne, og at der er en utrolig mangel på balance i dens forslag. Vi er derfor fortsat imod L 4 og ønsker under disse omstændigheder at bevare gældende lov. Vi finder, at regeringens forslag bryder med ligestillingen mellem lønmodtagerne og i øvrigt vender den tunge ende nedad.

Hvad angår ændringsforslagene vil vi stemme sådan, at vi fjerner os mindst muligt fra gældende retstilstand. Kan et ændringsforslag bevirke, at skadevirkningerne af regeringens lovforslag mildnes, vil vi tiltræde det, men vi håber, at flere med os vil medvirke til at forhindre lovforslagets gennemførelse.

Hvad angår de radikale ændringsforslag om fastfrysning af dagpengemaksimum er vi imod, først og fremmest fordi det ikke ændrer noget ved ubalancen i regeringens samlede økonomiske udspil, og det siger sig selv, at vi ikke kan stemme for fremskridtspartiets ændringsforslag, der jo blot gør det hele meget værre.

Socialdemokratiets holdning til L 5 har ikke ændret sig. Vi er fortsat imod indførelse af karenstage, og vi er imod det for alle grupper af lønmodtagere. Det glæder os imidlertid oprigtigt, at regeringen, påvirket af vort og andre partiers holdning til denne sag, er kommet med ændringsforslag, som undtager lønmodtagere, der har ret til frihed under børns sygdom, fastsat ved en overenskomst, og dem, der lider af en kronisk sygdom. Disse ændringsforslag vil vi med glæde stemme for, ligesom vi er positive over for de bebudede ændringsforslag fra ministeren vedrørende de kronisk syge.

Vi ved, at lønmodtagerne har brug for at kunne være syge en enkelt dag ind imellem for at tage et længere sygefravær i opløbet, og vi bryder os ikke om at tænke på, at karenstage vil medføre, at folk går syge på arbejde.

En række forskere advarer ifølge Politiken den 12. oktober ud fra forskellige synspunk-